

κ' εδέετο του Σαββαῶθ εἰς τὸ πτωχόν του στράωμα
νὰ τοῦ δοθῆ γιὰ φτύσιμο καὶ ἄλλο ἓνα στόμα.

(Τοιαῦτα ἐκ τοῦ ὑψηλοῦ ἐπιβῶν ὁ Φασουλῆς
ἀνευφημεῖται βροντοῶδως ἐφ' ὀλίγης τῆς Βουλῆς).

Π. Ἐνύσταξα, βρὲ Φασουλῆ... δὲν εἰμπορῶ ν' ἀνθῆξω...
Φ. Βρὲ κάτσε, ἀφιλότιμη...

Π. Θὰ πάω πάλι ἐξω.
Φ. Μὰς βλέπει ἐκ τῶν ἀνωθεν ἡ δύσμοιρος πατρίς.
Π. Βρὲ ἀντε ξεφορτώνου με κι ἡ ὥρα εἶναι τρεῖς.
Φ. Ἄν οἱ πατέρες μαρτυροῦν κι ἀδιάκοπα λιμάρουν
μὲ τὴν ἐλπίδα πῶς γερὸ κωλόκουρο θὰ πάρουν,
ἀλλὰ ἐσύ, βρὲ Περικλῆ, πιστὸς εἰς τὸ καθήκον
κι εἰς τῆς πατρίδος τὴν φωνὴν ἀείποτε ὑπέικων,
ὀφείλεις ἀφιλοκερδῶς νὰ ρέθης ἐδῶ πέρα
ὡς ποῦ ὁ γέρο διάβολος μὰς πάρη τὸν πατέρα.
Π. Θὰ κοιμηθῶ, βρὲ Φασουλῆ, σ' αὐτὸ ἐδῶ τὸ μέρος.
Φ. Κοιμήσου μὲ ἀνάπαυσιν καὶ σ' ἐξυπνῶ ἐγκαίρως.
Κοιμήσου, Περικλάχῃ μου, καὶ κάμς νάνι νάνι
καὶ πλέκεται πρὸς χάριν σου ἀμάραντον στεφάνι.

(Μὲ βῆμα ἕνας σαλεπτῆς εἰσέρχεται γοργὸν
κι εὐθὺς σαλέπι δίδεται εἰς τὸν Πρωθυπουργόν,
ἀλλὰ κι ὁ ἄλλοι ρίχνονται 'στὸν σαλεπτῆ μὲ φουφρία
καὶ ἀγορεύουν ὄλοι τῶν σαλέπι καὶ κουλούρια).

Φ. Ἄν ἀγρυπνῆτε, μάρτυρες, κι ἂν πίνετε σαλέπι,
ἀλλ' ἡ πατρίς ἀόρατος τὰ βάσανά σας βλέπει.
'Ε! πατριώτῃ σαλεπτῆ, τί γίνεται ἡ χώρα;
δὲν λέγεις τίποτα καὶ σὺ γιὰ τὰ περὰ τῆς ὥρας;
Ἀλήθεια πῶς σοῦ φαίνεται ὁ Ἀπολογισμός;

(Μία φωνὴ ἀκούεται τοῦ Περικλῆ «Σκαμῶς»).

Φ. Ἡ ὥρα ἐπροχώρησε... τί θέαμα φρικτὸν!
ὅσον ἀπεράντον ἐστὶ τὸ χρῆμα τῶν υκτῶν!
Οἱ πετεινοὶ ἐξύπνησαν παντοῦ τὸ Βασιλείου
κι' ἀκόμη δὲν ἐπρόβαλε τὸ ἄρμα τοῦ Ἥλιου.

(Καὶ ἄλλος ἕνας σαλεπτῆς ἐμφύβειναι προπετῶς
ὄταν φωτίζῃ τὴν Βουλὴν χρυσοῦ ἀκτῆς φωτός.)

Φ. Ὡ σὺ Αὐγὴ χροκόπεπλε, ὦ ἄστρον τῆς ἡμέρας,
ποῦ κι ἄλλοτ' ἐχαίρετῃσας ἀγρύπνους τοὺς πατέρας,
σὸ φῶτισ με τὰς χρυσοῦς ἀκτινάς σου καὶ πάλιν
αὐτὴν τὴν ἀτελείωτον τῶν Βουλευτῶν κρατιάλην.
Σῆχω ἀμέσως, Περικλῆ, κι ἡ ὥρα πάει ἐξῆ.
Π. Δόξα νὰ ἔχῃ ὁ Θεός... ἀμάν, Χριστέ, κι' ἄς φέξῃ.
Φ. Γιὰ κῦττα μούτρα, Περικλῆ, στὸ ἓνα κι ἄλλο κόμμα.
Π. Παρόλ ντοννὲρ ὁ Δάσκαρος δὲν εἶχε τέτοιο χρώμα.
Φ. Δι' ἀπαρτίαν ἐνστασιν ὁ Νικολῆς προβάλλει.
Π. Νά! ἔρχεται καὶ ὁ Μπασιὰς κι' ὁ Βαλασαμάκης κι'
[ἄλλοι.

Φ. Θαρρεῖς πῶς πέφτουν 'στὴ Βουλῆ ὡς εἶδος σιταρῆ-
[θραϊς.
Π. Νά! νά! κι' ὁ Κατσικόπουλος, ποῦ κάνει μπουρ-
[μουληθῆραις.

Φ. Πῶ! πῶ! κι' ὁ Σωτηρόπουλος!...
Π. Καλὰ τῶν ξυπνητούρια.
Φ. Δῶσε εἰς ὄλους, σαλεπτῆ, ἐκ μέρους μὰς κουλούρια.
Π. Τῆς Ἀντιπολιτευτικῆς ἀνάθου τὰ καντόλια.
Φ. Περίδρομος... ψιφίζονται τὰ ὑστερα καντόλια.
Π. Ὅποια νδὲ σημαντικῶν καὶ φοβερῶν συμβάντων!
Φ. Ἐσκάσε πιά ὁ διάβολος... τὸν πῆρε τέλος πάντων.
Π. Οὐρρά!... λοιπὸν ἄς φύγωμε κι ἡ ὥρα εἶναι δέκα.
Φ. Μὴν εἶσαι ἀφιλόπατρις, ἀκόμη ἄγιο στέκα,
καὶ θὰ 'μιλήσῃ καὶ γιὰ μὰς ἡ νέα ἱστορία...
Π. Ζήτω ἡ πίστις, ἡ πατρίς, καὶ ἡ ἐλευθερία.

**Τῆς Πέμπτης ἡ μεγάλη Συνεδρία
κι' οἱ βλάμηδες 'ψηλά 'στά θεωρεῖα.**

Φ. Τί φέστα!... τὰ στρατεύματα εἰς τὴν ἀράδα μῆχαν.
Π. Πάλι καλὸς τοὺς βρήκαμε, πάλι καλῶς μὰς βρήκαν.
Φ. Ἐταί τὸ θέλει, Περικλῆ, ὁ παντοκράτωρ θρόνος.
Π. Μιὰ μέρα μόνο 'πέρασε καὶ μοῦ ἐφάνη χρόνος.
Μὰ νά! ὁ κόσμος πλάκωσε ὁ τῶν διπλωματῶν.
Φ. Μοῦ ἔρχεται, βρὲ Περικλῆ, νὰ κάμω ἐμετόν.
Π. Τί ἐπαθεῖς;

Φ. Αἰσθάνομαι εἰς τὴν κοιλιὰ λιγούραις...
νομίζω πῶς μ' ἐπείραζαν ἐκείναις ἡ κουλούραις.
Τὸν διάβολο μοῦ τράβηξα μ' ἐκείνο τὸ νυκτερί.
Π. Πᾶς πατριώτης εἰμαρταί πολλὰ νὰ ὑποφέρει.
Λησμονήσε τὸ παρελθόν, σαλέπια καὶ κουλούρια,
κι ἴσως νυκτερία, Φασουλῆ, νὰ ἔχωμεν καινούρια.
Φ. Νά! ἐφθασε καὶ ἡ Ροζοῦ μὲ τὸ σγουρὸ μαλλί της.
Π. Νά! ἦλθε καὶ ἡ Σύνοδος καὶ ὁ Μητροπολίτης
καὶ ἀνιάζει τὴν Βουλὴν μὲ φακινὸν δέξω...
Φ. Ἄς ἴδωμεν τί γίνεται σ' αὐτὸ τὸ μεταξὺ.
Π. Ἄκου, μωρέ... ἡ Σύνοδος τοὺς Βουλευτὰς διαβάζει,
τὸ πνεῦμα δὲ τὸ ἅγιον ἐξ ὕψους κατεβάζει.
Φ. Νά! κατεβαίνει, Περικλῆ, ὡσεὶ περιστερὰ
κι' ἡ δεξιὸ φωτίζεται καὶ ἡ ἀριστερὰ.
Π. Ἀμὴν καὶ ἀλληλούια...

Φ. Σκαμῶς, μωρὲ κοπρίτη,
κι' ὁ κύριος Πρωθυπουργὸς τὴν Ἐκτακτὸν κηρύττει.
Π. Εὐοὶ! εὐάν! ὁ Βασιλεὺς!...
Φ. Βρὲ σκάσε, ρεμπσεκέρη...
ἡ φέστα ἐτελείωσε καὶ φεύγει τὸ ἀσκέρι
κι οἱ διπλωμάται κι' ἡ Ροζοῦ καὶ κάθῃ λιγερῆ
καὶ τρέχουν ὅλ' οἱ Βουλευταὶ εἰς τὸν Καλογερῆ.
Π. Ὅποση ἀφοσίωσις καὶ τι φιλοπατρία!
Φ. Ζήτω ἡ πίστις, ἡ πατρίς, καὶ ἡ ἐλευθερία.